Бъдни ден

Стани, дойдох да ти кажа,
Да те разбудя веч от сън;
Стани! Слънца изгрява,
И гледай, погледай на изток
Виж как горите се развили
Затворили листчета в пъпката.
И нашата веч изребецъ цвили
Разбуди ли ти душата?
Стани! Все сън и до кога?
Да спиш ли сиромах си роден?
На Христа л'толкоз що е стал?
Стани, дойде Бъдни ден.

Коледе.

Бъдете щастливи,
Пъстрав, на кадрячи,
Бреме дъй на тери,
Да Христиш истячи.
Ти гадиш глута
С'Коров тръ, лута
Зор си да ваш, здаш
Та посрд пол ждеш.
Що стуй от тебе,
Кукорило, бебе!
Висрами се сянце,
Стига кукорига,
Стига толко крячка
На сабуди лячка.
Ей ти виторашлё
Да мъчиш не знаеш ли
Щотка утрев хвана
Все петли ще станат.
Ти щеш ли в'стелеса
Ще ти стукам фреса
Гордий на главата
И ще та погдя
И ще ти оскубя
До едно перата
Да видиш що будиш
Невъстирний чучор
Лъжеса ручи.

По цветя росата
Блисерна пъщи
Вътрец по гората
Тихичко шумти
Върхове прдводят
Крдхкитд слхи
Лъсеца здравивад
Първитд трави

Тиха нощ прд красна
С'хладна вдрима
Колко си приятно
С'бодна сдвтлина
Ти повръхно с'земна
Любаво срдбрни
Сърца подгорчени
Сладостно лъвши.

(1852)

Б.

Без вредме да будиш
Лъжа лъжа лъка
Да става, да кълка.
Какви ме разбрани
Гиби Гъргали,
Като ме раздвоили
Та ме дресирвидли,
Кръчкат пита кръчкат
И дъгата стрячкат....
Гиби кресле недни
Що ще ти пристане.
Кой щеш ли в'редитд,
Казвай ти кажи!
Що ще ти стоидти
Ще видиш тогази,
Ще ли будиш лъжа
От слъдка и дрямка
Да става да кълка

ИВ. N 23